

- начиѣ да му запрѣщава, и да казува: Смили се за себе си, Господи, нѣма да ти бѣде това. А той ся обѣриѣ и рече на Петра: Махни се отъ прѣлъ мене, сатано. ꙗко соблазнѣ ми си; защото не мыслишь за това, което е Божіе, но което е чѣловѣческо.
- 24 ꙗкогази Иисусъ рече на ученицы-тѣ си: Ако иже нѣкой да дойде слѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и нека дигне кръсть-тѣ си и нека мя слѣдува. Защото ꙗко който иже да спасе животъ-тѣ си, ще го изгуби; и който изгуби животъ-тѣ си за ради мене, ще го намѣри. Понеже какво ся ползува челоуѣкъ, ако всичкій-тѣ свѣтъ спечали, а душѣ-тѣ си отщети? Или како ще даде челоуѣкъ за размѣнѣ на душѣ-тѣ си? Защото ꙗко Сынъ челоуѣческій ще дойде въ славѣ-тѣ на Отца си чьсь съ свои-тѣ ангелы; ꙗко тогази ще отдаде всякому споредъ дѣла-та му. Истинѣ ви казувамъ: ꙗко има нѣкои отъ стоящы-тѣ тука който нѣма да вкусятъ смьртъ, докѣ не видятъ Сына челоуѣческаго че иде въ царство-то си.

с 2 Цар. 49; 22.
 т Рим. 8; 7.
 у Гл. 10; 58. Марк. 8; 54. Лук. 9; 25. 44; 27. Дѣян. 14; 22. 1 Сол. 5; 5. 2 Тим. 5; 12.
 ф Лук. 17; 55. Иоан. 12; 25.
 х Псал. 49; 7, 8.
 ц Гл. 26; 64. Марк. 8; 58. Лук. 9; 26.
 ч Дѣн 7; 40. Зѣх. 14; 5. Гл. 25; 51. Іуд. 14.
 ш Іов. 54; 41. Псал. 62; 42. Прит. 24; 42. Іер. 17; 40. 52; 49. Рим. 2; 6. 1 Кор. 5; 8. 2 Кор. 5; 10. 1 Пет. 4; 17. Откр. 2; 25. 22; 42.
 щ Марк. 9; 4. Лук. 9; 27.

ГЛАВА 17.

- 1 И ꙗко слѣдъ шесть дни зѣ Иисусъ Петра, и Іакова и Иоанна брата му и възведе гы на 2 горѣ высокѣ на самѣ, И прѣобрази ся прѣдъ тѣхъ; и свѣтнѣ лице-то му като слънце, а дрехы-тѣ му станѣхѣ бѣлы като 3 свѣтлинѣ-тѣ. И ето, явихѣ имъ ся Моисей 4 и Илія че ся разговарѣхѣ съ него. И отговори Петръ, и рече Иисусу: Господи, добро е да сме тука; ако щешъ, нека направимъ тука три шатры, за тебе еднѣ, за Моисея

а Марк. 9; 2. Лук. 9; 28.